

ກູງກະທຽວ

ກຳນົດຫລັກເກນົດ ວິຊີກາຣ ຮະຢະເວລາ
ແລະອັຕຣາກາຣຈ່າຍປະໂຍ່ນທດແທນໃນກຣນີ່ຈຣາກພ (ຂບ້າທີ ۲)

ພ.ສ. ۲᳚េ᳚

ອາສີຍ້ອນຈາດຕາມຄວາມໃນມາຕຣາ ۷ ວຣຄທິງ ແຫ່ງພຣະຮາຈບໍ່ຢູ່ຕີປະກັນສັງຄມ ພ.ສ. ۲᳚េ᳚
ແລະມາຕຣາ ۷໗ ວຣຄສອງ ແຫ່ງພຣະຮາຈບໍ່ຢູ່ຕີປະກັນສັງຄມ ພ.ສ. ۲᳚េ᳚ ຈຶ່ງແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ
ໂດຍພຣະຮາຈບໍ່ຢູ່ຕີປະກັນສັງຄມ (ຂບ້າທີ ۳) ພ.ສ. ۲᳚េ᳚ ວັ້ນມນທຣີວ່າກຣະທຽວແຮງງານ
ອອກກູງກະທຽວໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ຂ້ອ ۱ ໃຫ້ຍເລີກຄວາມໃນຂ້ອ ۸ ແຫ່ງກູງກະທຽວກຳນົດຫລັກເກນົດ ວິຊີກາຣ ຮະຢະເວລາ
ແລະອັຕຣາກາຣຈ່າຍປະໂຍ່ນທດແທນໃນກຣນີ່ຈຣາກພ ພ.ສ. ۲᳚េ᳚ ແລະໃຫ້ຄວາມຕ່ອໄປນີ້ແທນ

“ຂ້ອ ۸ ກຣນີ່ຜູ້ຮັບບໍານາງູຈຣາກພຖື່ງແກ່ຄວາມຕາຍກາຍໃນທກສົບເດືອນນັບແຕ່ເດືອນທີ່ມີສິທິໄດ້ຮັບ
ເງິນບໍານາງູຈຣາກພ ໃຫ້ຈ່າຍເງິນບໍາເໜີ່ຈຣາກພເປັນຈຳນວນທ່າກັບຈຳນວນເງິນບໍານາງູຈຣາກພທີ່ໄດ້ຮັບ¹
ເດືອນສຸດທ້າຍກ່ອນຖື່ງແກ່ຄວາມຕາຍກຸ່ມດ້ວຍຈຳນວນເດືອນທີ່ເໜືອຫລັງຈາກຜູ້ຮັບເງິນບໍານາງູຈຣາກພ
ຖື່ງແກ່ຄວາມຕາຍຈົນຄຽບທກສົບເດືອນ”

ຂ້ອ ۲ ໃຫ້ຍເລີກຄວາມໃນຂ້ອ ۱ ແຫ່ງກູງກະທຽວກຳນົດຫລັກເກນົດ ວິຊີກາຣ ຮະຢະເວລາ
ແລະອັຕຣາກາຣຈ່າຍປະໂຍ່ນທດແທນໃນກຣນີ່ຈຣາກພ ພ.ສ. ۲᳚េ᳚ ແລະໃຫ້ຄວາມຕ່ອໄປນີ້ແທນ

“ຂ້ອ ۱ ກຣນີ່ບຸຄຄລ໌ຈຶ່ງຄຸງດກາຣຈ່າຍເງິນບໍານາງູຈຣາກພເນື່ອງຈາກລັບເຂົາເປັນຜູ້ປະກັນຕົນ
ແລະຕ່ອມາຄວາມເປັນຜູ້ປະກັນຕົນສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍເຫດຖື່ງແກ່ຄວາມຕາຍ ທາກບຸຄຄລ໌ນີ້ໄດ້ຮັບເງິນບໍານາງູ
ຈຣາກພມາແລ້ວໄມ່ເກີນທກສົບເດືອນ ໃຫ້ຈ່າຍເງິນບໍາເໜີ່ຈຣາກພເປັນຈຳນວນທ່າກັບຈຳນວນເງິນບໍານາງູ
ຈຣາກພທີ່ໄດ້ຮັບເດືອນສຸດທ້າຍກ່ອນລັບເຂົາເປັນຜູ້ປະກັນຕົນຄຸນດ້ວຍຈຳນວນເດືອນທີ່ເໜືອຫລັງຈາກຜູ້ຮັບ
ເງິນບໍານາງູຈຣາກພລັບເຂົາເປັນຜູ້ປະກັນຕົນຈົນຄຽບທກສົບເດືອນ ແລະເງິນບໍາເໜີ່ຈຣາກພຕາມຂ້ອ ۶ (۱)
ຫຼື (۲) ແລ້ວແຕ່ກຣນີ່ ສໍາຫັບກາຣຈ່າຍເງິນສມທບໃນຊ່ວງຮະຢະເວລາທີ່ກັບເຂົາເປັນຜູ້ປະກັນຕົນຄັ້ງຫລັງ”

ຂ້ອ ۳ ບຸຄຄລ໌ໄດ້ຮັບບໍານາງູຈຣາກພຕາມຂ້ອ ۸ ຫຼືຂ້ອ ۱ ແຫ່ງກູງກະທຽວກຳນົດ
ຫລັກເກນົດ ວິຊີກາຣ ຮະຢະເວລາແລະອັຕຣາກາຣຈ່າຍປະໂຍ່ນທດແທນໃນກຣນີ່ຈຣາກພ ພ.ສ. ۲᳚េ᳚

ອຢູ່ກ່ອນວັນທີກູງກະທຽບນີ້ໃຫ້ບັນດາ ໃຫ້ຈ່າຍເງິນບຳແຫຼັງຈ່າຍເງິນຄຣບທກສົບເດືອນຕາມຫລັກເກນ໌
ທີ່ມີການແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມໃນກູງກະທຽບນີ້ ເວັນແຕ່ມີຈຳນວນເດືອນເຫຼືອນ້ອຍກວ່າສົບເດືອນ ໃຫ້ຈ່າຍເງິນບຳແຫຼັງຈ່າຍ
ຈ່າຍເງິນເປັນຈຳນວນສົບເທົ່າຂອງເງິນບຳນາມີຈ່າຍເງິນເດືອນທີ່ໄດ້ຮັບເດືອນສຸດທ້າຍກ່ອນລຶ່ງແກ່ຄວາມຕາຍ

ໃຫ້ວິໄລ ວັນທີ ۱۷ ມັງກອນ ພ.ສ. ۲۵۱۵

ສຸชาຕີ ຊມກລິນ
ຮັບມູນຕີວ່າການກະທຽບແຮງງານ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินสำหรับผู้รับบำนาญราชการถึงแก่ความตายในกรณีที่มีสิทธิ์รับเงินบำนาญราชการให้มีการจ่ายเงินบำนาญราชการเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นหลักประกันและเป็นการช่วยเหลือทายาทของผู้รับบำนาญราชการในการดำรงชีวิตภายหลังผู้รับบำนาญราชการถึงแก่ความตาย จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้